

R O Z H O D N U T I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky - odvolací disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a členov senátu JUDr. Davida Lindtnera, Mgr. Viliama Pohančenika, Mgr. Gabriely Repkovej a doc. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, PhD., v disciplinárnej veci vedenej **proti Mgr. R. P.**, sudcovi Okresného súdu B., o odvolaní ministra s. proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu z 3. decembra 2012, č. k. 1 Ds 5/2011 – 48, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, odvolanie ministra s. proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu zo dňa 3. decembra 2012, č. k. 1 Ds 5/2011 - 48, **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny senát rozhodnutím, č. k. 1 Ds 5/2011 z 3. decembra 2012, uznal Mgr. R. P., nar. 5. októbra 1965, trvale bytom., sudcu Okresného súdu B., za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že v pridelenej veci žalobcu J. J. a žalovaného M., s. r. o., vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. 8C/236/2009 o zaplatenie 1 659,70 € s príslušenstvom, vypracoval písomné vyhotovenie rozsudku až 21. októbra 2011 napriek tomu, že vo veci bolo rozhodnuté už 16. februára 2011, čím porušil povinnosť sudcu podľa § 158 ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia“, za čo disciplinárny senát podľa § 117 ods. 10 zákona

č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu podal minister s. odvolanie proti výroku o spáchanom disciplinárnom previnení (disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z.) a tiež proti výroku o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia (podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z.).

V podanom odvolaní poukázal na odlišnú právnu kvalifikáciu skutku, ktorého sa disciplinárne stíhaný sudca dopustil tak, že tento skutok posúdil ako závažné disciplinárne previnenie. Závažnosť konania disciplinárne stíhaného sudcu vidí minister s. v tom, že opakovane porušuje, resp. si neplní povinnosti sudcu keď spôsobuje prierahy v konaní. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 117/2012, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval prierahy v konaní vedenom pred Okresným súdom B. pod sp. zn. 8C/16/2010 na návrh navrhovateľa D. K. proti odporcovi Ing. I. K., o určenie výživného na plnoleté dieťa, v ktorej veci disciplinárne stíhaný sudca nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 1. februára 2010 do 9. februára 2012. Do pozornosti dal minister s. aj skutočnosť, že proti disciplinárne stíhanému sudcovi bol predsedníčkou Okresného súdu B. podaný návrh na začatie disciplinárneho konania dňa 19. novembra 2012 pre podozrenie zo spáchania disciplinárnych previnení, ktorých sa sudca mal dopustiť v konaniach vedených na Okresnom súde B., sp. zn. 8C/115/2011, 8C/190/2009, 8C/254/2008, 8C/133/2007, 8C/86/2010, 8C/238/2010. V závere písomného odvolania minister spravodlivosti navrhol, aby odvolací disciplinárny senát na základe § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. a ust. § 321 ods. 1 písm. b/ zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Trestný poriadok“) per analogiam rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu zo dňa 3. decembra 2012, sp. zn. 1Ds 5/2011 zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že disciplinárne stíhaného sudcu Mgr. R. P. uzná za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 116 ods. 2 písm. b/ a písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie troch mesiacov.

Odvolací disciplinárny senát predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť, zistil, že odvolanie ministra s. bolo podané včas (v posledný deň lehoty na podanie odvolania), v lehote stanovenej § 131 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch

a prísediacich v znení neskorších predpisov. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 131 ods. 2 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku per analogiam, a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k vzatiu podaného odvolania späť, a preto odvolací disciplinárny senát nepostupoval v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam.

Odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie ministra s. nie je dôvodné.

Prvostupňový disciplinárny senát v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania per analogiam uvedené v § 2 Trestného poriadku per analogiam, najmä však zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), i rovnosti strán - kontradiktórnosti (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku). Odvolací disciplinárny senát teda konštatuje, že prvostupňový disciplinárny senát dospel k vyhlásenému rozhodnutiu po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval v zásade správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu vecí a z vykonaného dokazovania prvostupňový disciplinárny senát vyvodil správny záver, že predmetné disciplinárne previnenie nepochybne spáchal disciplinárne stíhaný sudca spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, pričom sám disciplinárne stíhaný sudca sa k spáchaniu skutku priznal a nespochybnil ho.

Odvolací disciplinárny senát konštatuje, že odvolateľ napadol právnu kvalifikáciu disciplinárneho previnenia prvostupňového disciplinárneho senátu (disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z.) a následne druh uloženého trestu (upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z.), a to tvrdením o opakovanom porušovaní povinností sudcu, dôsledkom ktorých sú prierahy v konaniach vo veciach, ktoré boli sudcovi pridelené. Poukázal

na 1) konanie vedené pred Okresným súdom B. pod sp. zn. 8C/16/2010 (vo veci samej navrhovateľ D. K. proti odporcovi Ing. I. K. o určenie výživného na plnoleté dieťa), vo veci ktorej sudca nekonal, a to v období od 1. februára 2010 do 9. februára 2012, pričom prieskumy v tomto konaní skonštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze vydanom 31. mája 2012 pod sp. zn. IV. ÚS 117/2012 a 2) návrh na začatie disciplinárneho konania podané predsedníčkou Okresného súdu B. z 19. novembra 2012 pre podozrenie zo spáchania disciplinárnych previnení v šiestich súdnych konaniach vedených na Okresnom súde B., v ktorých údajne nebol vypracovaný rozsudok v zákonom určenej lehote disciplinárne stíhaným sudcom Mgr. R. P. (disciplinárne konanie zapísané pod sp. zn. 1 Ds 16/2012).

Odvolačí disciplinárny senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pritom dodáva, že proti disciplinárne stíhanému sudcovi Mgr. R. P. sú vedené aj konania vedené pod sp.zn. 1 Ds 19/2012 (návrh došlý dňa 17. decembra 2012, pričom táto vec bola spojená s vecou 1 Ds 16/2012 rozhodnutím zo dňa 16. januára 2013) a sp. zn. 1 Ds 1/2013 (návrh došlý dňa 17. januára 2013).

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich „disciplinárne konanie sa začína na návrh.“

Podľa § 126 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich „Sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie, a orgán, ktorý návrh na začatie disciplinárneho konania podal, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr na ústnom pojednávaní. Disciplinárny senát môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhnuté. Disciplinárny senát rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli sporné, ak o nich alebo o ich pravosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.“

Z ustanovenia § 120 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich vyplýva, že disciplinárne konanie je návrhové konanie. To znamená, že disciplinárny senát nemôže začať disciplinárne konanie ex offio a preto disciplinárny senát je viazaný návrhom navrhovateľa a nemôže rozšíriť skutok, pre ktorý sa vedie disciplinárne konanie. To tiež znamená, že predmetom disciplinárneho konania je skutok vymedzený v návrhu na začatie disciplinárneho konania a nie je ho možné rozšíriť ani zo strany navrhovateľa, pretože zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich ako aj Trestný poriadok per analogiam neupravujú možnosť navrhovateľa zmeniť návrh na začatie konania tak, ako je to upravené napr. v § 95

zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. Ak by odvolací senát prihliadol na tvrdenia navrhovateľa o náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky vydanom 31. mája 2012 pod sp. zn. IV. ÚS 117/2012 a o začatí ďalšieho disciplinárneho konania, tým by de facto porušil totožnosť skutku vymedzenú návrhom na začatie disciplinárneho konania a zároveň by porušil aj právo na spravodlivé súdne konanie disciplinárne stíhaného sudcu Mgr. R. P. a princíp právnej istoty.

Odvolací disciplinárny senát tiež zdôrazňuje, že podaním návrhu na disciplinárne konanie sa pretína skutok disciplinárne stíhaného sudcu Mgr. R. P. a tento moment ohraničuje totožnosť skutku. Návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne stíhanému sudcovi Mgr. R. P., ktorého predmetom je podozrenie zo spáchania disciplinárnych previnení v šiestich súdnych konaniach, bol podaný dňa 19. novembra 2012, teda viac než jeden rok po podaní návrhu na disciplinárne konanie pre skutok, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania.

V konaní pred prvostupňovým disciplinárnym senátom navyiac navrhovateľ ako dôkaz nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 117/2012, z 31. mája 2012 nepredložil napriek tomu, že na ústnom pojednávaní konanom dňa 3. decembra 2012 tak mohol urobiť, rovnako ako aj poukázať na ďalšie skutočnosti (napr. už začaté disciplinárne konania voči sudcovi), ktoré by viedli ku kvalifikácii napadnutého skutku nielen podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ale aj podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. b/ a písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. a správne tak podľa rozhodnutia disciplinárneho senátu zo dňa 3. decembra 2012 neunesol v podstatnej časti svoje dôkazné bremeno, keďže ani na ústnom pojednávaní nebolo preukázané, že by zavineným nesplnením alebo porušením povinnosti sudcu podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z., vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, bola jeho škodlivosť zvýšená (§ 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z.) alebo zavinené konanie disciplinárne stíhaného sudcu malo za následok priet'ahy v súdnom konaní (§ 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z.).

Odvolací disciplinárny senát v súlade so svojou judikatúrou (napr. spis. sp. zn. 2 Ds 26/2004), ako aj judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným a zavineným priet'ahom v konaní (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 111/02, sp. zn. IV. ÚS 74/02, sp. zn. III. ÚS 247/03, alebo sp. zn. IV. ÚS 272/04) zohľadnil tri základné kritériá: 1) správanie účastníka konania, 2) povaha veci, o ktorej súd rozhoduje a 3) postup

samotného súdu. Za zbytočné priet'ahy v súdnom konaní možno označiť nečinnosť, prípadne aj neefektívnu činnosť súdu alebo sudcu, trvajúcu určitú dobu, ktorá je neprimeraná povahe veci a konkrétnym okolnostiam prípadu. Dĺžka konania by nemala byť neprimeraná a výnimočne dlhá.

K správaniu účastníka konania:

Odvolací disciplinárny senát v rámci svojej preskúmvavej činnosti nezistil také správanie účastníka konania, ktorým by účastník konania prispel k oddialeniu vyhotovenia rozhodnutia, nakoľko povinnosť vyhotoviť rozhodnutie prináleží výlučne súdu.

Odvolací disciplinárny senát nemal za preukázané skutočnosti uvedené v podnete adresovanom Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 25. júla 2011, konkrétne skutočnosti o „nespočetne veľakrát“ uskutočňovanom dopytovaní v príslušnej kancelárii, pretože v konaní neboli preukázané skutočnosti, v ktorých dňoch sa dopytovanie malo uskutočniť, u ktorej osoby, príp. pracovníka príslušnej kancelárii a podobne.

K povahe veci:

Predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde B., pod sp. zn.: 8C/236/2009, bolo zaplatenie sumy vo výške 1 659,70 € s príslušenstvom na základe právneho titulu zmluvy o zložení zálohovej platby. Predmetom konania bol teda občianskoprávny spor, pri ktorom sa kvôli povahe veci neuplatňujú špecifické ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov, ako napríklad pri konaniach o nariadenie predbežného opatrenia alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Tiež nedochádza k takému zásahu do práv a právom chránených záujmov účastníka konania ako je to napríklad v prípade, keď súd rozhoduje o väzbe obžalovaného a celkovo v trestnom konaní.

K postupu samotného súdu:

Odvolací disciplinárny senát sa v rámci svojej preskúmvavej činnosti oboznámil s tzv. rozsudkovým zošitom, z ktorého vyplývali tvrdenia uvedené disciplinárne stíhaným sudcom Mgr. R. P. Rovnako sa odvolací disciplinárny senát oboznámil s vyjadrením p. predsedníčky Okresného súdu B., JUDr. N. V., zo dňa 13. júna 2013, na základe ktorého

odvolací disciplinárny senát mal za preukázané tvrdenia o pracovnej neschopnosti disciplinárne stíhaného sudcu, ako aj o situácii s asistentmi sudcu.

Po vzájomnom a komplexnom vyhodnotení správania účastníka konania, povahy veci, o ktorej senát rozhoduje a postupu samotného senátu, odvolací disciplinárny senát konštatuje, že prvostupňový disciplinárny senát vec správne právne posúdil a skutok disciplinárne stíhaného sudcu Mgr. R. P. správne kvalifikoval ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Konanie disciplinárne stíhaného sudcu Mgr. R. P. svojim charakterom a intenzitou nenaplnilo skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/, a/alebo písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, pretože vzhľadom na vyššie uvedené nebola preukázaná dostatočná závažnosť konania na to, aby mohol byť skutok takto právne kvalifikovaný.

Označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 117/2012 je však možné odvolacím disciplinárnym senátom zohľadniť pri preskúmaní uloženého disciplinárneho opatrenia podľa § 129 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v spojení s § 311 ods. 4 Trestného poriadku per analogiam, a skúmaní toho, či uložené disciplinárne opatrenie napĺňa svoj účel, ktorým je spravodlivé potrestanie sudcu za spáchané disciplinárne previnenie a výchovné pôsobenie na sudcu, aby si riadne plnil svoje povinnosti, a tiež odradenie iných sudcov od spáchania disciplinárnych previnení. Odvolací disciplinárny senát pripomína, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky možno pri preskúmaní uloženého disciplinárneho opatrenia zohľadniť len vtedy, pokiaľ bol vyhlásený chronologicky pred rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho senátu, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie.

Odvolateľ v priebehu disciplinárneho konania nepredložil odvolaciemu disciplinárnemu senátu nález ústavného súdu a ani nenavrhol doplnenie dokazovania, či vykonanie tohto dôkazu, na ktorý sa odvoláva, a tým si nesplnil svoju povinnosť podľa § 126 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Odvolací disciplinárny senát preto postupoval podľa § 126 ods. 5 druhej vety zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a sám sa oboznámil s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 117/2012 zo dňa 31. mája 2012, v ktorom rozhodol, že v konaní, sp. zn. 8C/16/2010, vedenom na Okresnom súde B., v ktorom bol zákonným sudcom disciplinárne stíhaný sudca Mgr. R. P., bolo postupom súdu porušené právo účastníka konania

na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na to, že rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu č. k. 1 Ds 5/2011 – 48, bolo vyhlásené dňa 3. decembra 2012, je možné zohľadniť citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pri preskúmaní uloženého disciplinárneho opatrenia. Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že odvolateľom prezentovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky neodôvodňuje zrušenie rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu v časti o uloženom disciplinárnom opatrení, pretože citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sa týka iného súdneho konania, než ktoré je predmetom tohto disciplinárneho konania. Rovnako samotný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky ako taký predstavuje pre disciplinárne stíhaného sudcu Mgr. R. P. určitý druh sankcie za jeho postup v konaní, sp. zn. 8C/16/2010, a preto odvolací disciplinárny senát nevidí dôvod na sprísnenie disciplinárneho opatrenia uloženého prvostupňovým disciplinárnym senátom.

Odvolateľ si povinnosť podľa § 126 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich nespĺnil ani v časti o podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 19. novembra 2012, pre podozrenie zo spáchania disciplinárnych previnení v šiestich súdnych konaniach vedených disciplinárne stíhaným sudcom Mgr. R. P. Odvolací disciplinárny senát postupom podľa § 126 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich zistil, že disciplinárne konanie označené odvolateľom je vedené pod sp. zn. 1 Ds 16/2012. Proti disciplinárne stíhanému sudcovi Mgr. R. P. sa vedie tiež disciplinárne konanie pod sp. zn. 1 Ds 16/2012. Disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 16. januára 2013 spojil na spoločné konanie disciplinárne veci vedené pod sp. zn. 1 Ds 16/2012 a 1 Ds 19/2012 s tým, že vec bude ďalej vedená pod sp. zn. 1 Ds 16/2012. Z uvedeného je zrejmé, že v týchto veciach nebolo právoplatne rozhodnuté pred rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho senátu.

Ak by odvolací disciplinárny senát zohľadnil samotné disciplinárne konanie 1 Ds 16/2012, konal by tým v hrubom rozpore s právom na spravodlivé súdne konanie a porušil by princíp právnej istoty. Odvolací disciplinárny senát môže pri skúmaní uloženého disciplinárneho opatrenia vziať do úvahy len právoplatné rozhodnutia disciplinárneho súdu, ktoré nadobudli právoplatnosť pred dňom vyhlásenia rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu. Rovnako musí postupovať aj každý prvostupňový disciplinárny senát. Ak by odvolací disciplinárny senát alebo prvostupňový disciplinárny senát zohľadnil

prebiehajúce, právoplatne neskončené disciplinárne konania, a považoval ich za priťažujúce okolnosti pre disciplinárneho stíhaného sudcu, mohol by uložiť disciplinárne stíhanému sudcovi prísnejšie disciplinárne opatrenie napriek tomu, že prebiehajúce disciplinárne konania by sa následne skončili oslobodzujúcim rozhodnutím.

Odvolací disciplinárny senát pri skúmaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, samotné konanie disciplinárne stíhaného sudcu, jeho osobné pomery, ako aj predpoklad jeho nápravy. Senát v súvislosti s týmto hodnotením nevzhladol v konaní žiadne také závažné okolnosti, pre ktoré by bolo možné konštatovať záver o významne zvýšenej škodlivosti takéhoto konania a z tohto dôvodu uložiť také prísne disciplinárne opatrenie, aké žiadal odvolateľ (ktoré naviac ani nie je možné, vzhľadom k odlišnej právnej kvalifikácii uložiť), resp. aké je možné podľa § 117 ods. 1 písm. a/ až písm. d/ zákona č. 385/2000 Z. z. uložiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 9. decembra 2013

JUDr. František Š e v č o v i č, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Vypracoval:

doc. JUDr. PhDr. Miroslav Slašťan, PhD.

člen odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková